

[Domovská Stránka](#) > ... > [Rodinné Veci a Dedenie](#) > [Rodičovská Zodpovednosť – Opatrovnícke Právo A právo Na Styk S dieťaťom](#) > Estonia

Rodičovská zodpovednosť – opatrovnícke právo a právo na styk s dieťaťom

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Estónsko

1 Čo v praxi znamená právny pojem „rodičovské práva a povinnosti“? Aké sú práva a povinnosti nositeľa rodičovskej zodpovednosti?

Rodičovské práva a povinnosti označujú opatrovnícke práva, ktoré znamenajú povinnosť a právo rodiča starať sa o svoje maloleté dieťa. Rodičovská starostlivosť zahŕňa právo starať sa o osobu dieťaťa (*starostlivosť o osobu*), právo spravovať majetok dieťaťa (*starostlivosť o majetok*) a právo rozhodovať o záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa. Starostlivosť o majetok zahŕňa právo a povinnosť spravovať majetok dieťaťa vrátane zastupovania dieťaťa. Tým nie je vylúčené právo dieťaťa spravovať svoj majetok nezávisle v prípadoch stanovených zákonom.

Rodič má vo vzťahu k maloletému dieťaťu rozhodovaciu právomoc, t. j. právo rozhodovať o veciach, ktoré sa týkajú každodenného života dieťaťa (bežná starostlivosť). Rozhodnutia o každodenných záležitostiach treba vo všeobecnosti chápať ako prijímanie bežných rozhodnutí, ku ktorým dochádza často a ktoré nemajú trvalý vplyv na vývoj dieťaťa. Okrem rozhodovacej právomoci má rodič s právom starostlivosti o maloleté dieťa aj právo na jeho zastupovanie. Rodičia, ktorí majú spoločnú osobnú starostlivosť, majú spoločné právo na zastupovanie.

Obaja rodičia majú právo styku, čo znamená povinnosť a právo oboch rodičov osobne komunikovať s dieťaťom. Rodičovské práva styku nezávisia od existencie práva starostlivosti. Rodičia majú voči maloletým deťom aj vyživovaciu povinnosť.

2 Kto má spravidla rodičovské práva a povinnosti voči dieťaťu?

Vzájomné práva a povinnosti rodičov a detí vyplývajú z priameho rodičovského vzťahu k dieťaťu, ktorý sa určuje postupom stanoveným zákonom. Matka je žena, ktorá dieťa porodila. Otec je muž, ktorý dieťa počal. Dieťa sa považuje za počaté mužom, ktorý bol v čase narodenia dieťaťa manželom matky dieťaťa a ktorý uznal otcovstvo alebo ktorého otcovstvo bolo určené súdom.

Rodičovské práva a povinnosti vo forme práva starostlivosti o dieťa vykonávajú rodičia, ktorí sú zosobášení, spoločne. Ak rodičia nie sú v čase narodenia dieťaťa zosobášení, majú spoločnú starostlivosť, ak pri predložení uznania otcovstva nevyjadrili želanie obmedziť právo starostlivosti len na jedného z rodičov.

V prípadoch, keď ani jeden z rodičov maloletého dieťaťa nemá právo na zastupovanie alebo ak nemožno zistiť pôvod dieťaťa, je tomuto dieťaťu ustanovený poručník. V takýchto prípadoch má poručník právo starostlivosti. Úlohou poručníka je zabezpečiť výchovu dieťaťa a chrániť jeho osobné a majetkové záujmy.

Zákonným poručníkom môže byť dospelá fyzická alebo právnická osoba s plnou aktívnou právnou spôsobilosťou, napríklad príbuzný dieťaťa alebo tretia strana, prípadne právnická osoba (firma alebo miestna samospráva). Právnická osoba je ustanovená za poručníka, ak sa nenájde vhodná fyzická osoba, alebo ak si to želá rodič

prostredníctvom závetu alebo dedičskej zmluvy. Právnická osoba je povinná systematicky vyhľadávať poručníkov, ktorí sú fyzickými osobami pre osoby v poručníctve právnickej osoby, a poskytovať týmto poručníkom poradenstvo a odbornú prípravu.

Až do vymenovania zákonného poručníka povinnosti poručníka dočasne vykonáva obecná alebo mestská samospráva v mieste pobytu dieťaťa zapísaného do evidencie obyvateľstva za predpokladu, že sú splnené predpoklady na ustanovenie poručníctva. Pri plnení povinností poručníka má obecné alebo mestské zastupiteľstvo práva a povinnosti zákonného poručníka.

3 Ak rodičia nie sú schopní alebo ochotní vykonávať rodičovské práva a povinnosti voči svojim deťom, môže tým byť namiesto nich poverená iná osoba?

Ak rodičia nemôžu alebo nechcú vykonávať starostlivosť o dieťa, môžu súhlasiť s jeho osvojením. Súhlas rodiča s osvojením nadobudne platnosť až po uplynutí 8 týždňov od narodenia dieťaťa a návrh na osvojenie nie je možné podať na súd skôr, ako súhlas rodičov nadobudne platnosť. So súhlasom rodiča môže byť dieťa odovzdané osobe, ktorá si chce osvojiť dieťa, o ktoré sa má starať, ešte pred nadobudnutím platnosti súhlasu s osvojením.

Ak ani jeden z rodičov maloletého dieťaťa nemá oprávnenie na zastupovanie alebo ak nemožno zistiť pôvod dieťaťa, súd rozhodne o ustanovení poručníka z vlastného podnetu alebo na žiadosť obecného alebo mestského úradu, resp. zainteresovanej strany.

4 Ako sa ustanovujú budúce rodičovské práva a povinnosti v prípade, že sa rodičia rozvedú alebo žijú oddelene?

Ak sú rodičia rozvedení alebo odlúčení, musia sa rozhodnúť, ako sa budú riešiť budúce otázky týkajúce sa práva starostlivosti. Rodičia s právom starostlivosti sa môžu dohodnúť na organizovaní spoločného výkonu práva na zastupovanie, ale každá zmena práva starostlivosti vrátane ukončenia spoločnej starostlivosti je možná len prostredníctvom súdu.

Každý rodič má právo požiadať súd v konaní na základe návrhu, aby bola starostlivosť o dieťa čiastočne alebo úplne prenesená na neho. V spore o starostlivosť môže rozhodnúť aj súd v rámci konania o žalobe, ak sa o to žiada v návrhu na rozvod manželstva alebo na platenie výživného.

5 Ak rodičia uzatvoria dohodu týkajúcu sa rodičovských práv a povinností, aké formality musia dodržať, aby bola dohoda právne záväzná?

Rodičia s právom starostlivosti o deti sa môžu slobodne dohodnúť na organizovaní spoločného výkonu práva na zastupovanie, ale každá zmena práva starostlivosti o deti vrátane ukončenia spoločnej starostlivosti je možná len prostredníctvom súdu. O záležitostiach týkajúcich sa starostlivosti o deti rozhoduje a právne záväzným spôsobom ich určuje súd. Pri prejednávaní záležitostí týkajúcich sa dieťaťa súd zohľadňuje predovšetkým najlepší záujem dieťaťa, pri zohľadnení všetkých okolností a legitímnych záujmov dotknutých osôb. Spory o starostlivosť o dieťa sú záležitosťami rodinného práva, ktoré prejednávajú sudy na základe návrhu a rozhoduje sa o nich prostredníctvom súdneho príkazu. Na preukázanie svojich práv vo vzťahu k dieťaťu musí rodič podať návrh na súd.

6 Ak rodičia nedospejú k dohode o rodičovských právach a povinnostiach, ako inak môžu tento problém mimosúdne riešiť?

Rodičia s právom starostlivosti o deti sa môžu slobodne dohodnúť na organizovaní spoločného výkonu práva na zastupovanie, ale každá zmena práva starostlivosti o deti vrátane ukončenia spoločnej starostlivosti je možná len prostredníctvom súdu. Rodičia môžu na dosiahnutie dohody využiť aj národnú službu mediácie v rodinných veciach. Národná služba mediácie v rodinných veciach je určená pre rodičov, ktorí žijú oddelene alebo ich odluka prebieha a ktorí majú spolu jedno alebo viac maloletých detí a nedosiahli dohodu o záležitostiach týkajúcich sa životných pomerov dieťaťa (napríklad úprava kontaktu alebo výživné).

Národná služba mediácie v rodinných veciach je pre rodičov bezplatná; v súvislosti s touto službou sa musia obrátiť na Radu pre sociálne poistenie (*Sotsiaalkindlustusamet*). Výsledkom procesu rodinnej mediácie je rodičovská dohoda podpísaná rodičmi. Rodičovská dohoda schválená Radou pre sociálne poistenie je vykonateľný nástroj. Keď sa rodičia obrátia na službu mediácie v rodinných veciach, úlohou miestnej samosprávy je podporovať ich a poskytnúť im poradenstvo.

Pri rozhodovaní o styku s dieťaťom súd v súdnom konaní koná aj ako zmierovací orgán a usiluje sa o dohodu medzi rodičmi o styku s dieťaťom. Súd vypočuje dotknuté strany čo najskôr a upriamuje pozornosť na možnosť využitia pomoci rodinného poradcu, najmä s cieľom dosiahnuť spoločnú pozíciu, pokiaľ ide o starostlivosť o dieťa a zodpovednosť zaň. Súd môže prerušiť konanie týkajúce sa dieťaťa, ak nedôjde k prietahom, ktoré by ohrozili najlepší záujem dieťaťa, a ak sú dotknuté strany ochotné konzultovať mimo súdneho konania, alebo ak súd z iných dôvodov usúdi, že podľa všetkého existuje spôsob vyriešenia prípadu dohodou medzi stranami.

7 Ak pôjdu rodičia na súd, o akých záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa môže sudca rozhodnúť?

Právomoc súdov zahŕňa otázky týkajúce sa práva styku s deťmi, zmeny práv starostlivosti o deti, obnovenie starostlivosti, povinnosť platiť výživné a zmeny výšky výživného na žiadosť rodiča.

8 Ak súd rozhodne o tom, že dieťa zverí do starostlivosti iba jednému z rodičov, znamená to, že môže rozhodovať o všetkých záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa bez toho, aby sa najskôr poradil s druhým rodičom?

Vzájomné práva a povinnosti rodičov a detí vyplývajú z rodičovstva dieťaťa stanoveného v súlade s postupom stanoveným zákonom, čo znamená, že rodič dieťaťa má povinnosť starať sa o dieťa. Vzájomné práva a povinnosti rodiča a dieťaťa závisia od toho, kto má dieťa v starostlivosti, t. j. ak má právo starostlivosti o dieťa iba jeden rodič, tento rodič môže rozhodovať o všetkých záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa bez predchádzajúcej konzultácie s druhým rodičom.

Rodič môže mať výlučné právo starostlivosti od okamihu narodenia dieťaťa, napr. ak otec v uznaní otcovstva vyjadrí želanie obmedziť rodičovskú právomoc len na jedného z rodičov. Rodič môže získať výlučnú starostlivosť aj v troch prípadoch uvedených nižšie.

Rodič získa výlučnú starostlivosť, ak rodič požiadal súd v konaní na základe návrhu o to, aby starostlivosť o dieťa bola čiastočne alebo úplne prevedená na neho. Rodič zvyčajne žiada o toto opatrenie, keď sú rodičia so spoločnou starostlivosťou o dieťa natrvalo odlúčení alebo si z iného dôvodu neželajú v budúcnosti vykonávať starostlivosť spoločne.

Rodič takisto vykonáva výlučné právo starostlivosti, keď toto právo majú rodičia spoločne, ale práva jedného z rodičov boli pozastavené. Ak je výlučná starostlivosť o dieťa zverená rodičovi na základe zákona alebo súdneho rozhodnutia pozastavená a nie je dôvod očakávať, že dôvody na pozastavenie prestanú existovať, súd udelí právo starostlivosti druhému rodičovi za predpokladu, že je to v súlade s najlepším záujmom dieťaťa.

Súd udelí starostlivosť aj druhému rodičovi, ak rodič s výlučnej starostlivosťou zomrel alebo bol zbavený práva starostlivosti, pokiaľ to nie je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

9 Ak súd rozhodne, že dieťa má byť zverené do opatery obidvoch rodičov, čo to znamená v praxi?

Ak majú rodičia dieťa v spoločnej osobnej starostlivosti, svoju povinnosť osobnej starostlivosti vykonávajú na základe vlastnej zodpovednosti a jednotne s ohľadom na celkovú pohodu dieťaťa. Rodičia, ktorí majú spoločnú osobnú starostlivosť, majú spoločné právo na zastúpenie.

Ak rodičia vykonávajúci spoločnú osobnú starostlivosť nedosiahnu dohodu vo veci významnej pre dieťa, súd môže na žiadosť rodiča udeliť rozhodovacie právo v tejto veci jednému rodičovi. V prípade prevodu rozhodovacích právomocí môže súd obmedziť výkon rozhodovacích právomocí alebo uložiť doplňujúce povinnosti

rodičovi, ktorý toto právo vykonáva.

10 Na ktorý súd alebo orgán sa mám obrátiť, ak chcem podať žiadosť o priznanie rodičovských práv a povinností? Aké postupy musím dodržať a aké dokumenty je potrebné k žiadosti pripojiť?

O sporoch týkajúcich sa starostlivosti rozhodujú okresné sudy. V prípade sporov súvisiacich s právom starostlivosti musí žiadateľ podať žiadosť o rozhodnutie v konaní o návrhu na okresný súd. Návrh sa musí podať okresnému súdu v mieste pobytu dieťaťa.

V návrhu sa musí uviesť názov súdu, totožnosť navrhovateľa, osoby, ktorej sa prípad týka, a ich detí, ako aj jasne vyjadrený nárok navrhovateľa. V návrhu musí byť uvedený aj skutkový stav veci a navrhovateľ musí uviesť a poskytnúť dôkazy, ktoré má k dispozícii. Návrh musí podpísať žiadateľ alebo jeho zástupca. Ak ho podpísal zástupca, musí pripojiť splnomocnenie alebo iný dokument dokazujúci, že má oprávnenie zastupovať navrhovateľa.

Žiadosť a listinné dôkazy musia byť predložené súdu písomne a v estónskom jazyku. Ak návrh, žaloba, odvolanie alebo námietka predložená súdu účastníkom konania nie je v estónčine, súd od osoby, ktorá ju podáva, vyžaduje, aby v stanovenej lehote zabezpečila preklad do estónčiny.

O záležitostiach týkajúcich sa určenia práv rodiča vo vzťahu k dieťaťu a usporiadania styku s dieťaťom, t. j. záležitostiach týkajúcich sa starostlivosti, možno rozhodnúť aj na základe žaloby, ak sa to vyžaduje v rámci konania týkajúceho sa rozvodu alebo vyplácania výživného.

11 Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch? Je k dispozícii mimoriadne konanie v nalievavých prípadoch?

Sudy prejednávajú záležitosti týkajúce sa starostlivosti na základe návrhu v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa žalôb, pri zohľadnení rozdielov stanovených v súvislosti s konaním na základe návrhu (pozri Občiansky súdny poriadok (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) [1]).

V zrýchlenom konaní týkajúcom sa dieťaťa môžu sudy rozhodnúť len o nároku na výživné voči rodičovi, ktorý je odlúčený od maloletého dieťaťa. Otázky týkajúce sa starostlivosti o deti nemožno prejednávať v zjednodušenom konaní. Záležitosti súvisiace s starostlivosťou o deti sú však veci, o ktorých sa rozhoduje na základe návrhu, a preto sa líšia od bežnej žaloby. Vo veciach prejednávaných na základe návrhu samotný súd zisťuje skutočnosti a na tento účel zhromažďuje potrebné dôkazy, ak sa v zákone nestanovuje inak. Súd nie je viazaný podanými návrhmi ani skutočnosťami predloženými účastníkmi konania, ani ich posúdením skutkového stavu, ak sa v zákone nestanovuje inak. Požiadavky na zápisnice z vypočutí a doručovanie písomností sú takisto menej prísne. Vo veciach týkajúcich sa starostlivosti o dieťa môžu sudy prijať aj opatrenia na reguláciu výkonu starostlivosti alebo styku s dieťaťom počas konania alebo na zabezpečenie budúceho dodržiavania dohôd.

Súd môže uplatniť preventívne alebo predbežné opatrenia, ak existuje dôvod domnievať sa, že neuplatnenie opatrení môže spôsobiť, že výkon rozsudku bude ťažký alebo nemožný. Dočasnú právnu ochranu v rodinnej veci na základe návrhu môže uložiť ktorýkoľvek súd príslušný v mieste, v ktorom sa musí dané opatrenie uplatniť. Príklady opatrení zahŕňajú odovzdanie dieťaťa druhému rodičovi alebo výkon zákonnej vyživovacej povinnosti vrátane možnosti požadovať od odporcu, aby počas konania platil výživné alebo aby na tento účel zložil zábezpeku.

[1] Občiansky súdny poriadok (RT I 2005, 26, 197; RT I, 21.6.2014, 58). Dostupné online: <https://www.riigiteataja.ee/akt/121062014058?leiaKehtiv>.

12 Môžem získať právnu pomoc na pokrytie trov konania?

Ak súd zistí, že fyzická osoba pre svoju finančnú situáciu nie je schopná znášať trovy konania, môže ju úplne alebo sčasti oslobodiť od úhrady právnej pomoci a štátnych poplatkov.

13 Je možné odvolať sa proti rozhodnutiu o rodičovských právach a povinnostiach?

Rozhodnutím v konaní o návrhu je súdny príkaz, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia súdneho príkazu na základe žaloby, ak sa v zákone nestanovuje inak. Odvolanie proti súdnemu príkazu o práve starostlivosti možno podať v súlade so všeobecnými ustanoveniami týkajúcimi sa odvolacieho konania, ak je podľa účastníka konania, ktorý podal odvolanie, rozhodnutie súdu prvého stupňa založené na porušení právneho ustanovenia (napríklad ak súd prvého stupňa nesprávne uplatnil právne ustanovenie hmotného práva alebo procesného práva). Z uvedených dôvodov možno podať kasačný opravný prostriedok na najvyššom súde.

14 Niekedy môže byť nevyhnutné obrátiť sa kvôli výkonu rozhodnutia o rodičovských právach a povinnostiach na súd alebo iný orgán. Aké postupy sa v takýchto prípadoch uplatňujú?

Záležitosti týkajúce sa starostlivosti sa prejednávajú na základe návrhu. V rodinných záležitostiach súd rozhodujúci o návrhu vydá súdny príkaz, ktorý je vykonateľný od dátumu nadobudnutia právoplatnosti, ak sa v zákone nestanovuje inak. Príkaz vydaný vo veci návrhu je vykonateľným nástrojom. Ak dlžník dobrovoľne nesplní príkaz týkajúci sa starostlivosti, vykoná sa na základe návrhu navrhovateľa v exekučnom konaní. Na tento účel musí navrhovateľ podať žiadosť súdnemu úradníkovi miesta, kde má dlžník bydlisko alebo kde sa nachádza majetok dlžníka. Vo veci týkajúcej sa styku s dieťaťom bude súdny úradník v exekučnom konaní spolupracovať so zástupcom miestnej samosprávy v mieste pobytu dieťaťa alebo vo výnimočných prípadoch v mieste pobytu povinnej osoby, ktorý má skúsenosti s interakciou s deťmi. V prípade potreby môže súdny úradník navrhnúť miestnej samospráve, aby bolo dieťa dočasne umiestnené v sociálnom zariadení. Ak povinná osoba bráni povinnému výkonu, môže jej byť uložená pokuta.

15 Čo musím urobiť, aby bolo rozhodnutie o rodičovských právach a povinnostiach vydané súdom v inom členskom štáte uznané a vykonané v tomto členskom štáte?

Podľa nariadenia Rady Európy (EÚ) 2019/1111 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností sa rozsudok vydaný v členskom štáte uznáva v ostatných členských štátoch bez osobitného konania. Nariadenie sa vzťahuje na všetky členské štáty Európskej únie s výnimkou Dánska.

Rozsudok vydaný v členskom štáte výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktorý je vykonateľný v tomto členskom štáte a ktorý bol doručený, sa vykoná v inom členskom štáte, ak tam bol vyhlásený za vykonateľný na návrh zainteresovaného účastníka. Na tento účel musí byť súdu podaný návrh na vyhlásenie vykonateľnosti.

Súd, ktorému sa má žiadosť predložiť, možno vyhľadať [tu](#).

Účastník navrhujúci uznanie alebo vyhlásenie vykonateľnosti alebo účastník namietajúci proti uznaniu alebo vyhláseniu vykonateľnosti musí predložiť:

1. odpis rozsudku, ktorý spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti; a
2. osvedčenie rozsudku o rodičovských právach a povinnostiach.

Formulár je k dispozícii [tu](#)

Rozsudok týkajúci sa rodičovských práv a povinností sa neuzná, ak:

1. by uznanie bolo s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa v zjavnom rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa o uznanie žiada;
2. bol vydaný v neprítomnosti, ak sa osobe, ktorá sa nezúčastnila na konaní, nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom časovom predstihu a takým spôsobom, aby si mohla zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že sa zistí, že táto osoba prijala rozhodnutie bez výhrad;

3. na návrh osoby, ktorá tvrdí, že rozsudok zasahuje do jej rodičovských práv a povinností, ak sa taký rozsudok vydal bez toho, aby táto osoba mala možnosť byť vypočutá;
4. je nezlučiteľný s neskorším rozsudkom týkajúcim sa rodičovských práv a povinností vydaným v členskom štáte, v ktorom sa žiada o uznanie;
5. je nezlučiteľný s neskorším rozsudkom týkajúcim rodičovských práv a povinností vydaným v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, kde má dieťa obvyklý pobyt, za predpokladu, že v členskom štáte, v ktorom sa žiada o uznanie, je tento neskorší rozsudok možné uznať; alebo
6. sa nedodržiava postup stanovený v článku 82 nariadenia Rady (ES) 2019/1111.

16 Na ktorý súd v tomto členskom štáte sa mám obrátiť, ak chcem namietať proti uznaniu a výkonu rozhodnutia o rodičovských právach a povinnostiach, ktoré vydal súd v inom členskom štáte? Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch?

Súd, ktorému sa má žiadosť predložiť, možno vyhľadať [tu](#).

Účastník navrhujúci uznanie alebo vyhlásenie vykonateľnosti alebo účastník namietajúci proti uznaniu alebo vyhláseniu vykonateľnosti musí predložiť:

1. odpis rozsudku, ktorý spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti; a
2. osvedčenie rozsudkov o rodičovských právach a povinnostiach uvedených v článku 36 nariadenia Rady (ES) 2019/1111.

Formulár je k dispozícii [tu](#).

17 Ktorý právny poriadok uplatňuje súd v konaní o rodičovských právach a povinnostiach, ak dieťa alebo účastníci konania nežijú v tomto členskom štáte alebo majú odlišnú štátnu príslušnosť?

V estónskom zákone o medzinárodnom práve súkromnom (*Rahvusvahelise eraõiguse seadus*) sa stanovuje, že rodinno-právne vzťahy medzi dieťaťom a jeho rodičmi sa riadia právom krajiny pobytu dieťaťa.

Okrem toho sa medzi signatárskymi štátmi uplatňuje Dohovor o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa podpísaný v Haagu v roku 1996.

Určenie rozhodného práva môže podliehať aj dohodám o právnej pomoci. Estónska republika uzatvorila dohody o právnej pomoci s týmito krajinami:

- Dohoda medzi Lotyšskou republikou, Estónskou republikou a Litovskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch (1993).
- Dohoda medzi Estónskou republikou a Ruskou federáciou o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach (1993).
- Dohoda medzi Estónskou republikou a Ukrajinou o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, pracovných a trestnoprávných veciach (1995).
- Dohoda medzi Estónskom a Poľskom o poskytovaní právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, pracovných a trestnoprávných veciach (1999).

Keďže všetky strany dohôd o právnej pomoci uzavretých s Litvou, Lotyšskom a Poľskom sú takisto zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 1996, strany sa pri určovaní rozhodného práva rozhodli uplatňovať ustanovenia dohovoru.

[1] Zákon o medzinárodnom práve súkromnom (RT I 2002, 35, 217). Dostupné online: <https://www.riigiteataja.ee/akt/13242136?leiaKehtiv>.

Táto webová stránka je súčasťou portálu [Vaša Európa](#).

Prítáme vašu [spätnú väzbu](#), pokiaľ ide o užitočnosť poskytnutých informácií.

■ Posledná aktualizácia: 29/01/2025

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.